

Nu is de jeugdzorg aan de beurt

Alle oppositiepartijen vragen hun collega's van de coalitie samen een parlementair onderzoek voor te bereiden naar de falende jeugdzorg.

De oproep van de PvdA'ers Paul Kalma en Staf Depla om de brutaliteit van het kabinet niet meer te pikken (Forum, 25 maart), is ons uit het hart gegrepen. Zij bekritisieren de slaafsheid van de coalitiepartijen ten opzichte van het kabinet. Vervolgens stellen zij dat deze partijen juist vaker samen moeten optrekken met de oppositie, omdat alle partijen belang hebben bij een Kamer met tanden.

Die tanden zijn op hun scherpst bij het blootleggen van de werkelijkheid, ook – of juist – als deze pijnlijk is. Zij noemen het parlementair onderzoek als geschikt instrument omdat het alle partijen dwingt één *statement* te maken en zo tijdelijk de partijpolitiek uit te schakelen. Ze voeren terecht de jeugdzorg op als het eerstvolgende onderwerp van een parlementaire onderzoek.

Wekelijks bereikt ons slecht nieuws op alle terreinen in de jeugdzorg. Het gaat over kinderen die hulp nodig hebben, maar op een wachtlijst zonder eind lijken

te staan. Over wanhopige ouders die in het doolhof van instanties verdwalen. Over professionals die niet toekomen aan de kinderen zelf vanwege de doorgeslagen verantwoordingsgekte. Over interim-managers die de jeugdzorg op kosten drijven. En over zakken geld die op de plank blijven liggen.

De politieke debatten over de jeugdzorg vertonen een vast patroon. De oppositie gaat in de aanval, de coalitie in de verdediging en de minister krijgt door de verdeeldheid alle ruimte om op de-

Rouvoet komt steeds weg met slappe en stokoude maatregelen

zelfde koers door te varen. Het is nog niet voorgekomen dat alle partijen de minister voor Jeugd en Gezin met een duidelijke opdracht aan het werk hebben gezet. Hierdoor lukt het minister Rouvoet constant weg te komen met slappe maatregelen die zijn voorgangers al tien jaar geleden voorstonden.

In de meest recente brief van de minister over de wachtlijstcijfers zegt hij de provincies die slecht presteren te zullen aanspreken om duidelijkheid te krijgen. Wie niet beter zou weten, zou denken dat de minister hier daadkracht

toont. Maar al in 2001 gaven zijn voorgangers Vliegenthart en Kalsbeek aan 'de minder presterende provincies aan te spreken, te confronteren met slechte cijfers en te vragen om een verklaring'.

Ook Rouvoets andere voorstellen zijn de laatste tien jaar menigmaal de revue gepasseerd: extra geld, versterken preventieve aanpak, terugdringen bureaucratie en regelgeving, en het gebruik maken van *best practices*. Ondanks al deze goede bedoelingen is er helaas nog weinig veranderd en voeren we nog steeds dezelfde debatten.

Juist daarom is het pleidooi van Kalma en Depla om de jeugdzorg in zijn geheel binnenstebuiten te keren een geschenk uit de hemel voor alle kinderen, ouders en professionals in de jeugdzorg. Laten we dit unieke moment van parlementaire zelfreflectie gebruiken om onze tanden te laten zien.

Daarom vragen wij aan onze collega's van de coalitie: wanneer schikt het om samen voorbereidingen te treffen voor een parlementair onderzoek naar de uitvoering van de jeugdzorg?

Tofik Dibi (GroenLinks), **Ineke Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD), **Marianne Langkamp** (SP), **Esther Ouwehand** (Partij voor de Dieren), **Fleur Agema** (PVV), **Fatma Koser Kaya** (D66), **Rita Verdonk** (Groep-Verdonk).